

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 66/23

Λουξεμβούργο, 26 Απριλίου 2023

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-54/21 | OHB System κατά Επιτροπής

Πρόγραμμα Galileo: απορρίπτεται η προσφυγή της OHB System κατά της ανάθεσης στην Thales Alenia Space Italia και στην Airbus Defence & Space της σύμβασης για τους μεταβατικούς δορυφόρους

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να διερευνήσει διεξοδικότερα τις αιτιάσεις της OHB System κατά της Airbus Defence & Space

Με προκήρυξη της 15ης Μαΐου 2018 ¹, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Διαστήματος (ΕΟΔ), ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό της Επιτροπής, κίνησε διαδικασία διαγωνισμού για την προμήθεια μεταβατικών δορυφόρων στο πλαίσιο του προγράμματος Galileo, το οποίο αποσκοπεί στη δημιουργία και λειτουργία ευρωπαϊκού συστήματος ραδιοπλοήγησης και προσδιορισμού θέσης μέσω δορυφόρου για μη στρατιωτικούς σκοπούς. Η διαδικασία αυτή είχε κινηθεί με τη μορφή ανταγωνιστικού διαλόγου, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε ήδη εντοπίσει και προσδιορίσει τις ανάγκες της αλλά δεν είχε ακόμη προσδιορίσει κατά τρόπο συγκεκριμένο τα πλέον πρόσφορα μέσα για την κάλυψή των αναγκών αυτών. Ο ΕΟΔ ήταν επιφορτισμένος με την οργάνωση της διαδικασίας του διαγωνισμού ενώ η Επιτροπή παρέμενε η αναθέτουσα αρχή ². Είχε αποφασιστεί ότι θα μπορούσαν να επιλεγούν δύο ανάδοχοι και ότι η ανάθεση της σύμβασης θα στηριζόταν στην πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά.

Κατά το πέρας του πρώτου σταδίου του ανταγωνιστικού διαλόγου, το οποίο συνίστατο στην πρόσκληση για υποβολή αίτησης συμμετοχής, ο ΕΟΔ επέλεξε τρεις προσφέρουσες, ήτοι την προσφεύγουσα OHB System AG, την Airbus Defence and Space GmbH (στο εξής: ADS) και την Thales Alenia Space Italia (στο εξής: TASI). Κατόπιν του δευτέρου σταδίου, το οποίο αφορούσε τον εντοπισμό και τον προσδιορισμό των μέσων που προσφέρονταν για την κάλυψη των αναγκών της αναθέτουσας αρχής, και του τρίτου σταδίου, κατά τη διάρκεια του οποίου ο ΕΟΔ κάλεσε τις προσφέρουσες να υποβάλουν την «τελική προσφορά» τους, οι τελικές προσφορές αξιολογήθηκαν από επιτροπή αξιολόγησης η οποία παρουσίασε τα αποτελέσματά της σε έκθεση αξιολόγησης. Βάσει της έκθεσης αυτής, η Επιτροπή αποφάσισε, αφενός, να μην κάνει δεκτή την προσφορά της προσφεύγουσας και, αφετέρου, να αναθέσει τη σύμβαση στην TASI και στην ADS, κοινοποίησε δε τις αποφάσεις (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 19ης Ιανουαρίου 2021.

Πριν από την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων, η προσφεύγουσα είχε ενημερώσει την Επιτροπή και τον ΕΟΔ, με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 2020, ότι ένας από τους πρώην υπαλλήλους της, και συγκεκριμένα ένας γενικός διοικητικός διευθυντής ο οποίος είχε ευρεία πρόσβαση στα δεδομένα του έργου και είχε συμμετάσχει στην

¹ Προκήρυξη του διαγωνισμού δημοσιευθείσα στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 15ης Μαΐου 2018 (ΕΕ 2018/S 091-206089).

² Σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1285/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την εφαρμογή και εκμετάλλευση των ευρωπαϊκών συστημάτων δορυφορικής πλοήγησης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 876/2002 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 683/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 1), η Επιτροπή είχε συνάψει σύμβαση εξουσιοδότησης με τον ΕΟΔ για το στάδιο εγκατάστασης του προγράμματος Galileo.

προετοιμασία της προσφοράς της, προσελήφθη τον Δεκέμβριο του 2019 από την ADS. Υποστήριξε ότι υπήρχαν ενδείξεις ότι ο πρώην υπάλληλος είχε αποκτήσει ευαίσθητες πληροφορίες και ότι είχε κινηθεί εθνική ποινική έρευνα, κατόπιν έγκλησης που είχε υποβάλει εναντίον του. Ως εκ τούτου, είχε ζητήσει από την Επιτροπή να αναστείλει τον επίδικο ανταγωνιστικό διάλογο, να ερευνήσει το ζήτημα και, ενδεχομένως, να αποκλείσει την ADS από τον διάλογο αυτόν. Με έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 2021, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι δεν υπήρχαν επαρκείς λόγοι που να δικαιολογούν την αναστολή του διαλόγου και ότι, καθόσον δεν υφίστατο τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή διοικητική απόφαση που κατέστη απρόσβλητη σχετικά με τους ισχυρισμούς που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας από τις εθνικές αρχές, δεν υπήρχε λόγος αποκλεισμού της ADS από τον επίδικο ανταγωνιστικό διάλογο.

Κατά των προσβαλλόμενων αποφάσεων ασκήθηκε προσφυγή ακυρώσεως, την οποία το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει στο σύνολό της, παρέχοντας ιδίως διευκρινίσεις όσον αφορά την εφαρμογή των κριτηρίων αποκλεισμού προσφέροντος και την παραπομπή της υπόθεσης στην επιτροπή του άρθρου 143 δυνάμει του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018 ³. Παρέχει επίσης διευκρινίσεις ως προς την υποχρέωση ελέγχου της σύνθεσης προσφοράς η οποία θεωρείται ασυνήθιστα χαμηλή και ως προς την αυτοτέλεια της απόφασης περί ανάθεσης, σε περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή απλώς αποδέχεται την αιτιολογία της έκθεσης αξιολόγησης.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αιτίαση με την οποία προβάλλεται παράβαση των κριτηρίων αποκλεισμού προσφέροντος τα οποία προβλέπονται από τον δημοσιονομικό κανονισμό του 2018.

Εκ προοιμίου, υπενθυμίζει ότι η αναθέτουσα αρχή αποκλείει προσφέροντα από τη συμμετοχή σε διαδικασία διαγωνισμού όταν αυτός εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις περιπτώσεις που αντιστοιχούν στα τρία κριτήρια αποκλεισμού που προβλέπει ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2018.

Εν προκειμένω, διαπιστώνει ότι, εφόσον δεν υπήρχε κατά τον χρόνο του ανταγωνιστικού διαλόγου τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή διοικητική απόφαση που κατέστη απρόσβλητη βάσει της οποίας διαπιστώνεται ότι ο συγκεκριμένος προσφέρων ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο είναι μέλος του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου του εν λόγω προσφέροντος ή το οποίο έχει εξουσία εκπροσώπησης, λήψης αποφάσεων ή ελέγχου του είχε διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, δεν εφαρμόζονται τα δύο πρώτα κριτήρια αποκλεισμού. Δυνάμει του τρίτου κριτηρίου αποκλεισμού, του μόνου που μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω, ελλείψει τελεσίδικης δικαστικής απόφασης ή διοικητικής απόφασης που κατέστη απρόσβλητη, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να λάβει απόφαση αποκλεισμού προσφέροντος από διαδικασία διαγωνισμού μόνο βάσει προκαταρκτικού νομικού χαρακτηρισμού ⁴, τούτο δε μόνον αφότου λάβει από την επιτροπή του άρθρου 143 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018 σύσταση με την οποία διαπιστώνεται, λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών και των πορισμάτων, ότι ο προσφέρων διέπραξε σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα.

Κατ' αρχάς, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει αν η Επιτροπή, παραλείποντας να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ως άνω οργάνου, παρέβη τις υποχρεώσεις της κατά παράβαση του τρίτου κριτηρίου αποκλεισμού.

Συναφώς, επισημαίνει ότι ο υποκείμενος σκοπός της παραπομπής της υπόθεσης στην επιτροπή του άρθρου 143 είναι η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και ότι ο προκαταρκτικός νομικός χαρακτηρισμός, ο οποίος εναπόκειται αποκλειστικά στην εν λόγω επιτροπή, αφορά, αφενός, κατ' ανάγκην τις συμπεριφορές των ιδίων των προσφερόντων και, αφετέρου, πραγματικά περιστατικά ή πορίσματα που έχουν διαπιστωθεί, κατ' ουσίαν, στο πλαίσιο οικονομικών ελέγχων ή ερευνών που διεξάγουν οι αρμόδιες αρχές της Ένωσης ή των κρατών

³ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1), και πιο συγκεκριμένα δυνάμει των άρθρων 136 και 145 του κανονισμού αυτού.

⁴ Κατά την έννοια του άρθρου 136, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018.

μελών. Το Γενικό Δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να παραπέμψει την υπόθεση στην επιτροπή του άρθρου 143 μόνον όταν τα διαπιστωμένα πραγματικά περιστατικά που έχει στη διάθεσή της αποτελούν ενδείξεις επαρκείς για να θεμελιώσουν τεκμήριο ενοχής του προσφέροντος και όχι απλές υπόνοιες. Εν προκειμένω, διαπιστώνει ότι, κατά πρώτον, το έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 2020 ήταν το μόνο στοιχείο που διέθετε η Επιτροπή, σχετικά με φερόμενη παράνομη συμπεριφορά της ADS. Κατά δεύτερον, οι ισχυρισμοί που διατύπωσε η προσφεύγουσα με το έγγραφο αυτό δεν αφορούσαν πραγματικά περιστατικά και διαπιστώσεις στο πλαίσιο οικονομικών ελέγχων ή ερευνών που διεξάγονταν από τις αρμόδιες αρχές της Ένωσης ή από τα κράτη μέλη. Κατά τρίτον, το έγγραφο αυτό δεν συνοδευόταν από κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να στηρίξει τους προαναφερθέντες ισχυρισμούς. Κατά τέταρτον, οι διατυπωθείσες αιτιάσεις δεν αφορούσαν τη συμπεριφορά της ADS αλλά την προβαλλόμενη συμπεριφορά του πρώην υπαλλήλου της προσφεύγουσας.

Το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει βάσει αυτών στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω ισχυρισμοί δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως πραγματικά περιστατικά ή πορίσματα ικανά να αποτελέσουν επαρκείς ενδείξεις προς θεμελίωση τεκμηρίου ενοχής της ADS, ώστε να δικαιολογείται η παραπομπή της υπόθεσης στην επιτροπή του άρθρου 143.

Κατόπιν του συμπεράσματος αυτού, το Γενικό Δικαστήριο εξετάζει αν η Επιτροπή ήταν εντούτοις υποχρεωμένη να ερευνήσει τους ως άνω ισχυρισμούς. Συναφώς, επισημαίνει ότι **η μόνη συμπεριφορά που προσάπτεται στην ADS ήταν το γεγονός ότι προσέλαβε, κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας διαγωνισμού, πρώην υπάλληλο της προσφεύγουσας. Πλην όμως, το γεγονός αυτό αφ' εαυτού δεν συνιστά, κατ' αρχήν, ένδειξη συμπεριφοράς δυνάμενης να συνιστά σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα.**

Ομοίως, **όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι ο πρώην υπάλληλός της είχε παραβιάσει το επαγγελματικό απόρρητο, καθόσον είχε αποκτήσει παρآنόμως ευαίσθητες πληροφορίες που την αφορούσαν, ικανές να προσπορίσουν στην ADS αθέμιτο πλεονέκτημα κατά τον επίδικο ανταγωνιστικό διάλογο, το Γενικό Δικαστήριο θεωρεί ότι η παραβίαση αυτή του επαγγελματικού απορρήτου δεν συνιστά, εν πάση περιπτώσει, ένδειξη σχετική με τη συμπεριφορά της ίδιας της ADS και, επομένως, δεν μπορεί να θεμελιώσει τεκμήριο ενοχής της. Επιπλέον,** δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παρέθεσε επιχειρήματα και συγκεκριμένα στοιχεία στο έγγραφο του Δεκεμβρίου του 2020, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **ο ισχυρισμός σχετικά με την απόκτηση ευαίσθητων πληροφοριών ικανών να προσπορίσουν αθέμιτο πλεονέκτημα στην ADS, ήταν ασαφής και υποθετικός** και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αποτελέσει ένδειξη σχετική με τη συμπεριφορά της ADS. Κατά τα λοιπά, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο πρώην υπάλληλος είχε αποχωρήσει από την προσφεύγουσα λίγο μετά την υποβολή της αναθεωρημένης προσφοράς της στο πλαίσιο του δεύτερου σταδίου του ανταγωνιστικού διαλόγου και, επομένως, δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, σε θέση να κατέχει πληροφορίες σχετικά με τον διάλογο που είχε πραγματοποιηθεί μεταξύ της προσφεύγουσας και του ΕΟΔ κατά το τρίτο στάδιο ούτε σχετικά με το περιεχόμενο της τελικής προσφοράς της προσφεύγουσας.

Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι οι ισχυρισμοί που περιέχονται στο έγγραφο του Δεκεμβρίου του 2020 δεν μπορούν να αποτελέσουν επαρκείς ενδείξεις για να θεμελιωθεί τεκμήριο ενοχής της ADS που να δικαιολογεί την παραπομπή της υπόθεσης στην επιτροπή του άρθρου 143, **η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να ερευνήσει περαιτέρω τους εν λόγω ισχυρισμούς.**

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αιτίαση που αφορά παράβαση των υποχρεώσεων σχετικά με την εξέταση των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών. Υπενθυμίζει ότι, δυνάμει των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018, η εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής εκτίμηση του κατά πόσον συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς διενεργείται σε δύο στάδια ⁵. Σε πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι υπερβολικά χαμηλές. Αυτό συμβαίνει ιδίως όταν προκύπτει αβεβαιότητα, αφενός, ως προς το κατά πόσον η προσφορά τηρεί την ισχύουσα νομοθεσία και, αφετέρου, ως προς το κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τις τεχνικές πτυχές της προσφοράς. Το ίδιο ισχύει όταν η

⁵ Παράρτημα Ι, κεφάλαιο 1, τμήμα 2, σημείο 23.1, πρώτο εδάφιο, και σημείο 23.2 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018.

προσφερόμενη τιμή είναι σημαντικά χαμηλότερη από την τιμή των άλλων προσφορών ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Σε δεύτερο στάδιο, αν υφίστανται τέτοιες ενδείξεις, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να προβεί στον έλεγχο της σύνθεσης της προσφοράς παρέχοντας στον οικείο προσφέροντα τη δυνατότητα να δικαιολογήσει την τιμή του. Αν, παρά τις παρασχεθείσες εξηγήσεις, η αναθέτουσα αρχή διαπιστώσει ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, πρέπει να την απορρίψει.

Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η απόκλιση μεταξύ της τιμής της τελικής προσφοράς της ADS και της τιμής των λοιπών προσφορών δεν μπορεί να συνιστά, αφ' εαυτής, ένδειξη του ασυνήθιστα χαμηλού χαρακτήρα της, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της επίμαχης σύμβασης. Αφενός, η διαδικασία του διαγωνισμού κινήθηκε υπό τη μορφή ανταγωνιστικού διαλόγου, καθότι η Επιτροπή δεν είχε ακόμη προσδιορίσει τα συγκεκριμένα μέσα για την κάλυψη των αναγκών της. Επομένως, οι τιμές των προσφορών εξαρτιόνταν από τις διάφορες τεχνικές λύσεις και μέσα που πρότεινε κάθε προσφέρουσα. Αφετέρου, από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των επίμαχων δορυφόρων προκύπτει ότι αυτοί δεν είναι αγαθά για τα οποία υπάρχει τιμή αναφοράς ή τιμή αγοράς. Πέραν της διαφοράς τιμής, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε συγκεκριμένο επιχείρημα προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η προσφορά της ADS έπρεπε να θεωρηθεί ασυνήθιστα χαμηλή.

Το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι **δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη ενδείξεων ικανών να προκαλέσουν στην Επιτροπή την υποψία ότι η προσφορά της ADS μπορεί να ήταν ασυνήθιστα χαμηλή.** Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να ελέγξει τη σύνθεση της προσφοράς της ADS προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσφορά αυτή δεν ήταν ασυνήθιστα χαμηλή.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αιτίαση ότι η Επιτροπή, περιοριζόμενη στην επιβεβαίωση των αποτελεσμάτων που περιλαμβάνονταν στην έκθεση αξιολόγησης, παρέβη την υποχρέωσή της να λάβει αυτοτελή απόφαση όσον αφορά την ανάθεση της σύμβασης.

Αφενός, η Επιτροπή αναλαμβάνει βεβαίως τη γενική ευθύνη του προγράμματος Galileo και, για το στάδιο της εγκατάστασης του προγράμματος αυτού, πρέπει να συνάψει σύμβαση εξουσιοδότησης με τον ΕΟΔ, διευκρινίζοντας τα καθήκοντά του, ιδίως όσον αφορά τη σύναψη των συμβάσεων που αφορούν το σύστημα. Στο πλαίσιο αυτής της σύμβασης εξουσιοδότησης που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και του ΕΟΔ, ο ΕΟΔ, ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό της Επιτροπής, ήταν επιφορτισμένος με τη διοργάνωση του επίδικου ανταγωνιστικού διαλόγου, ενώ η Επιτροπή διατηρούσε την ιδιότητα της αναθέτουσας αρχής. Εντούτοις, η ευθύνη του προγράμματος Galileo δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τη μεταβολή ή την αύξηση των υποχρεώσεων που υπέχει η Επιτροπή ως αναθέτουσα αρχή.

Αφετέρου, στις περιπτώσεις που έχει διοριστεί επιτροπή αξιολόγησης από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό του 2018, εναπόκειται στην επιτροπή αυτή να αξιολογήσει τις προσφορές με τη σχετική έκθεση αξιολόγησης. Μολονότι η αναθέτουσα αρχή δεν δεσμεύεται από την εν λόγω αξιολόγηση, έχει εντούτοις το δικαίωμα να στηριχθεί σ' αυτήν για την ανάθεση της επίμαχης σύμβασης. Επομένως, **το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αιτιολογήθηκαν με παραπομπή στην έκθεση αξιολόγησης, καθόσον η Επιτροπή υιοθέτησε τη γνώμη της επιτροπής αξιολόγησης που ήταν επιφορτισμένη με την αξιολόγηση των υποβληθείσων προσφορών, ουδόλως αναιρεί το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν αυτοτελώς.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της

κοινοποιήσεώς της μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.
Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της
Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Μείνετε συνδεδεμένοι!

